Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Lwów, dnia 15 lutego 1937 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 3.

T R E Ś Ć:

Dział urzędowy.

Dział nieurzędowy.

DZIAŁ URZĘDOWY.

21.

KOMUNIKAT

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1937 o udzieleniu exequatur dla Jana Niewiarowskiego, konsula honorowego Panamy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że Pan Prezydent R. P. udzielił exequatur panu Janowi Niewiarowskiemu, jako konsulowi honorowemu Panamy na obszar Rzeczypospolitej Polski z siedzibą w Warszawie. Ministerstwo prosi o udzielenie panu Niewiarowskiemu odpowiedniej pomocy w wykonywaniu jego funkcyj.

Wacław Żyborski
Naczelnik Wydziału.

22.

ORZECZENIE

Wojewody lwowskiego z dnia 8 lutego 1937 r. w sprawie wydzielenia potoku Olchowaty z obwodu

rybackiego Nr. XVIII. dorzecza Sanu i utworzenia samodzielnego obwodu rybackiego własnego „Potok Olchowaty".

Na podstawie art. 72. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341, oraz art. art. 19, 20 i 34 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) w sprawie podania Stanisława Potockiego i Tow. z Rymanowa o wydzielenie potoków Olchowaty i Głęboki z XVIII Obwodu rybackiego dorzecza Sanu i uznania ich za samodzielne obwody rybackie własne

postanawiam

wydzielić potok Olchowaty z obwodu rybackiego Nr. XVIII dorzecza Sanu i zgodnie z zasadą nieprzerwalności obszarów wód otwartych, oraz ich samowystarczalności pod względem przyrodzonych warunków hodowlanych i gospodarczych uznać za samodzielny obwód rybacki „Potok Olchowaty" własny Stanisława Potockiego i Tow. współwłaścicieli majątku Duszatyn, w następujących granicach:

Obwód rybacki „Potok Olchowaty" (Starostwo pow. Sanockie).

Obwód rybacki „Potok Olchowaty" obejmuje potok Olchowaty (dopływ rzeki Osławy w dorzeczu Sanu) od źródeł po ujście rzeki Osławy wraz z wszystkimi dopływami, odnogami, starymi korytami i innymi zbiornikami wodnymi posiadającymi stałe lub choćby tylko okresowe, zdatne dla przepływu ryb połączenie z tym potokiem, w obrębie miejscowości i gromady Duszatyn, gminy Komańcza.

Jednocześnie postanawiam nie wydzielać potoku „Głęboki" z obwodu rybackiego Nr. XVIII dorzecza Sanu, co nie pozbawia właściciela prawa do uczestnictwa w dochodzie z dzierżawy tego obwodu odpowiednio do rozległości wód własnych, w stosunku do rozległości całego obwodu.

Od orzeczenia niniejszego przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego w terminie 14-to dniowym, licząc od dnia następnego od doręczenia względnie ogłoszenia we właściwych nadbrzeżnych gminach i gromadach.

Uzasadnienie:

Jak wykazały badania przeprowadzone w terenie potok Olchowaty z uwagi na swą długość ok. 7 kilometrów i dwa jeziorka o powierzchni około 1 ha, znajdujące się na jego przebiegu, oraz warunki biologiczne, jest zbiornikiem samowystarczalnym pod względem przyrodniczym i gospodarczym.

Jednocześnie, jak wynika z przedłożonego wyciągu hipotecznego potok ten leży całkowicie w granicach jednej posiadłości gruntowej, a prawo do rybołówstwa na nim (jako na wodzie prywatnej) należy wyłącznie do petentów bez udziału osób trzecich.

W związku z tym uznać należało, że potok Olchowaty posiada warunki przewidziane w art. 19 i 34 wymienionej poprzednio ustawy o rybołówstwie i wydzielić w samodzielny obwód rybacki własny.

Natomiast potok Głęboki, będąc samodzielnym dopływem rzeki Osławy, niema żadnego połączenia z potokiem Olchowatym i przepływa w górnym swym biegu zaledwie na przestrzeni około 1.200 m. przez grunty petentów. Tym samym potok ten nie posiada przepisanych w art. 19 i 34 ustawy o rybołówstwie warunków i nie może być wydzielony z XVIII-go obwodu rybackiego dorzecza Sanu i uznany za samowystarczalną jednostkę gospodarczą, lub dołączony do obwodu rybackiego „Potok Olchowaty".

Za Wojewodę:
Inż. Zygmunt Szostak
Naczelnik Wydziału.

23.

KOMUNIKAT

Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego z dnia 9 lutego 1937 o upoważnieniu Bolesława Jelenia mierniczego przysięgłego do zawodowego wykonywania czynności parcelacyjnych.

Urząd Wojewódzki Lwowski podaje do wiadomości, że w dniu 9 lutego 1937 r. Nr. RU. IV/2/3/1/37 na mocy art. 65 cz. 2 ustawy z dnia 28/12 1925 r. o wyk. ref. rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 1, poz. 1 z r. 1936), oraz § 110 i 111 rozporz. Min. Ref. Roln. z 7/12 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 66 z 1927 r.) został upoważniony p. Bolesław Jeleń, mierniczy przysięgły, zamieszkały we Lwowie-Lewandówka, ul. Bartosza Głowackiego 25 do zawodowego wykonywania czynności parcelacyjnych na terenie Województwa Lwowskiego, każdorazowo na obszarze nie większym niż 500 ha.

Za Wojewodę:
Inż. Stanisław Kowalski.
Kierownik Oddziału.

24.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego z dnia 4 lutego 1937 r. w sprawie podania Włodzimierza Kubrakiewicza o koncesję aptekarską.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacji Włodzimierz Kubrakiewicz wniósł dnia 25 stycznia 1937 r. do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krukienicach powiatu mościskiego.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Mościskach.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:
Dr. Wacław Majewski
Naczelnik Wydziału Zdrowia.

25.

OBWIESZCZENIE

Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego z dnia 10 lutego 1937 o czasach ochronnych dla zwierzyny łownej na rok 1937.

Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. Rz. P. Nr. 110, poz. 934 z roku 1927), ogłaszam następujące czasy ochronne dla zwierzyny łownej na rok 1937.

ZESTAWIENIE

czasów ochronnych zwierzat łownych na rok 1937.

L. p.	Gatunek zwierzyny	Czas ochronny	Podstawa prawna	Uwagi
1	Żubry, bobry, kozice i świstaki	polowanie zabronione	art. 48 prawa łowieckiego	
2	Niedźwiedzie	polowanie zabronione	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 639)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
3	Niedźwiedzice od niedźwiedziątek	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	
4	Łosie-byki	polowanie zabronione	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
5	Łosie samice i cielęta	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	
6	Jelenie-byki	od 1 listopada do 31 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
7	Jelenie samice i cielęta	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	
8	Daniele-rogacze	od 1 grudnia do 15 października	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
9	Daniele samice i cielęta	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	
10	Sarny-kozły	a) w woj. poznańskim i pomorskim od 1 października do 31 maja b) w woj. krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim od 1-go lutego do 31 maja c) w pozostałych województwach od 1 lutego do 15 maja	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536) i rozp. 1936 (Dz. Ust. poz. 355)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
11	Sarny-kozy i koźlęta	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	
12	Dziki	od 1 marca do 30 czerwca	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
13	Rysie	od 1 marca do 31 grudnia	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
14	Żbiki	od 1 lutego do 30 września	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
15	Kuny leśne (tumaki)	od 1 marca do 30 września	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
16	Norki	od 1 lutego do 31 grudnia	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
17	Borsuki	od 1 grudnia do 31 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
18	Wiewiórki	od 1 marca do 31 października	art. 49 prawa łow.	
19	Zające-szaraki	a) w woj. poznańskim i pomorskim od 1 stycznia do 15 października b) w woj. wileńskim, nowogrodzkim i poleskim od 1 lutego do 31 października c) w pozostałych województwach od 1 lutego do 15 października	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
20	Zające-bielaki	od 15 lutego do 31 października	art. 49 prawa łow.	
21	Głuszce-koguty	od 15 maja do 15 marca	art. 49 prawa łow.	
22	Głuszce-kury	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	
23	Cietrzewie-koguty	od 1 czerwca do 15 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
24	Cietrzewie-kury	a) w woj. wileńskim, nowogrodzkim, białostockim, poleskim i wołyńskim od 15 września do 15 sierpnia b) w pozostałych woj. polowanie zabronione	art. 49 prawa łow. art. 48 prawa łow.	
25	Jarząbki	od 1 lutego do 15 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
26	Pardwy	od 1 lutego do 15 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
27	Bażanty-koguty	od 1 marca do 15 października	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
28	Bażanty-kury	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	

L. p.	Gatunek zwierzyny	Czas ochronny	Podstawa prawna	Uwagi
29	Kuropatwy	a) w woj. wileńskim, nowogrodzkim, białostockim, poleskim i wołyńskim od 1 listopada do 31 sierpnia b) w pozostałych województwach od 1 grudnia do 31 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
30	Przepiórki	od przylotu do 31 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
31	Dzikie indyki-samce	od 15 maja do 15 października	rozp. 1929 r. (Dz. Ust. poz. 416)	obowiąz. beztermi- nowo
32	Dzikie indyki-samice	od 1 stycznia do 15 października	rozp. 1929 r. (Dz. Ust. poz. 416)	obowiąz. beztermi- nowo
33	Słonki	od 15 maja do 15 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
34	Bataljony	od 1 czerwca do 10 lipca	art. 49 prawa łow.	
35	Dzikie kaczory	a) w woj. poznańskim i pomorskim od 1 grudnia do 15 lipca b) w innych województwach od 1-go czerwca do 15 lipca	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536) i rozp. 1936 (Dz. Ust. poz. 355)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
36	Dzikie kaczki (samice i młode)	a) w woj. poznańskim i pomorskim od 1 grudnia do 15 lipca b) w innych województwach od 1-go stycznia do 15 lipca	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536) i rozp. 1936 (Dz. Ust. poz. 355)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
37	Inne ptactwo wodne i błotne	od 1 stycznia do 15 lipca	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
38	Czarne bociany	polowanie zabronione	art. 48 prawa łow.	
39	Dzikie łabędzie i dzikie gęsi	od 15 maja do 31 lipca	art. 49 prawa łow.	
40	Dropie i dropie-kamionki (strepety)	polowanie zabronione	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
41	Dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły i paszkoty	od 1 lutego do 15 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
42	Ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi-gołębiarzy, krogulców, wron, srok i puchaczy	od 1 lutego do 15 sierpnia	art. 49 prawa łow.	
43	Puchacze	a) w woj. wileńskim od 1 marca do 15 września b) w pozostałych województwach od 1 lutego do 31 października	rozp. 1935 r. (Dz. Ust. poz. 536)	obowiąz. do 31 XII. 1938 roku
44	Jastrzębie-gołębiarze, krogulce, sroki i wrony	wolno polować przez cały rok	art. 50 prawa łow.	
45	Wilki, wydry, kuny domowe, (kamionki), tchórze, gronostaje, łasice i króliki	wolno polować przez cały rok	art. 50 prawa łow.	
46	Lisy	wolno polować przez cały rok	art. 51 pkt. c. prawa łow.	
47	Orły	wolno polować przez cały rok	art. 51 pkt. c. prawa łow.	

Uwaga: 1) Do podanych wyżej czasów ochronnych wlicza się zarówno pierwszy, jak i ostatni dzień czasokresu.
2) W województwie śląskim obowiązują odmienne czasy ochronne.

Za Wojewodę:
Inż. Zygmunt Szostak
Naczelnik Wydziału.

26.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej ustalającej warunki pracy i płacy robotników rolnych na obszarze powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, niżańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzeskiego w województwie lwowskim, na rok służbowy 1937/38.

Na podstawie ustawy z 18 lipca 1924 w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i Opieki Społecz-

nej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych dla załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686) oraz na podstawie zarządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1936 (Monitor Polski Nr. 1, z dnia 2 stycznia 1937, poz. 2), Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego i przedstawicieli Ministerstwa Opieki Społecznej Inż. Stanisława Zwolińskiego Okręgowego Inspektora Pracy, przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości Romana Gąsówskiego sędziego Sądu Apelacyjnego, przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Inż. Konstantego Czerniewskiego na posiedzeniach odbytych w dniach 21 i 22 stycznia 1937 we Lwowie, w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na terenie powiatów: lwowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, niżańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, sanockiego i tarnobrzeskiego na rok służbowy 1937/38

stwierdziła,

że umowa zbiorowa ustalająca warunki pracy i płacy dla ordynariuszów na terenie powiatu sanockiego z dnia 25 listopada 1935, ogłoszona w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 7 z 1 kwietnia 1936 poz. 49, nie została wypowiedziana na trzy miesiące przed jej wygaśnięciem (art. 28 tej umowy) tj. najpóźniej 31 grudnia 1936, a wobec tego przedłuża się automatycznie na rok służbowy 1937/38,

następnie zaś, po wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracowników i pracodawców rolnych, oraz biorąc pod uwagę zarówno ogólną sytuację gospodarstw rolnych jak i całokształt warunków zatrudnienia w rolnictwie

orzekła

warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1937/38 na terenie powiatów: brzozowskiego, jarosławskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego łańcuckiego, niżańskiego, przeworskiego, rzeszowskiego i tarnobrzeskiego, oraz tych robotników rolnych powiatu sanockiego, którzy są objęci Działami II, III, IV i V niniejszego orzeczenia, ustalić jak następuje:

DZIAŁ I.

Ordynariusze. Zasady ogólne.

§ 1.

1) Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zatrudnionych przez nich rocznych pracowników z normalną zdolnością do pracy, a to następujące kategorie:

a) fornali, pastuchów, stróżów i stangretów;

b) luzaków, poganiaczy, masztalerzy;

c) gumiennych, karbowych i polowych;

d) rzemieślników folwarcznych tj. kowali i stelmachów;

e) stałe pracownice stajenne.

2) Inwalidzi pracujący na równi z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce jak i w naturaliach.

Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy oraz pracownicy fizyczni ułomni mogą być godzeni na niższych warunkach.

3) Przyjęcie robotnika rocznego należącego niewątpliwie do jednej z powyższych kategorii w terminie późniejszym niż 1 kwietnia, nie może być powodem do obniżenia przysługujących mu praw wynikających z niniejszej umowy.

4) W stosunku do stangretów stale pełniących obowiązki przy koniach cugowych mają zastosowanie tylko § 3 i § 24 niniejszego działu.

§ 2.

1) Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 18 lipca 1924, Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686 podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy o pracę zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki niniejszego orzeczenia, ulegają z mocy wymienionej ustawy zastąpieniu przez warunki określone niniejszym orzeczeniem.

2) Wszelkie indywidualne umowy zawierające warunki korzystniejsze dla pracowników, niż je przewiduje niniejsze orzeczenie, obowiązują na czas ich zawarcia.

3) Orzeczenie niniejsze nie uprawnia do obniżenia istniejących warunków wynagrodzenia. Pracodawca nie może samowowolnie zamieniać ustalonych niniejszym orzeczeniem świadczeń na inne. Zamiana świadczeń na inne równowartościowe dopuszczalna jest tylko za obopólną ugodą, zawartą pisemnie lub wobec dwóch świadków. O ile porozumienie nie nastąpi, może pracodawca żądać ustalenia przez Komisję Rozjemczą warunków zamiany pewnych świadczeń na inne.

4) Zamiana świadczeń dokonana bez zgody pracownika, względnie bez orzeczenia Komisji Rozjemczej jest nieważna.

§ 3.

1) Orzeczenie niniejsze obowiązuje na rok.

Rok służbowy rozpoczyna się 1 kwietnia 1937 a kończy 31 marca roku 1938.

2) Obie strony obowiązuje wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu jej wygaśnięcia, najpóźniej dnia 31 grudnia 1937. Przy czym robotnikowi winien pracodawca wydać pisemne zaświadczenie o zwolnieniu.

3) Niewypowiedzenie umowy pracy do dnia 31 grudnia 1937 włącznie, przedłuża milcząco umowę indywidualną na rok nastepny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy pracy, umowy tej nie przedłuża.

4) Zwolnionemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych od pracy na wyszukanie posady bez potrącania świadczeń.

§ 4.

W razie przejęcia obiektu rolnego w całości lub części do rządowej parcelacji wolno jest wypowiedzieć umowę o pracę w innym terminie, niż przewiduje orzeczenie, przy czym rozwiązanie umowy nie może nastąpić wcześniej niż z dniem 30 czerwca przy zachowaniu 3 miesięcznego terminu wypowiedzenia; o ile w okresie tych 3 miesięcy nie nastąpi wprowadzenie robotnika w posiadanie nabytej działki, termin rozwiązania umowy przesuwa się do daty wejścia w posiadanie. Wyżej wymienione wymówienie możliwe jest tylko w tym wypadku o ile robotnikowi wraz z działką przyznane zostaje prawo sprzętu o wartości co najmniej 150 zł.

§ 5.

1) Pracodawca obowiązany jest w ciągu 30 dni od chwili wstąpienia do pracy wydać pracownikowi bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą ilość wydanych mu ordynarii i pensji, oraz spis powierzonych mu inwentarzy; do książeczki obrachunkowej mają być wpisane wydawane należności oraz potrącenia z należnych poborów, jako to: za opuszczone dni, za rozmyślnie wyrządzone szkody i t. p. Książeczka obrachunkowa ma służyć jako dowód dla Komisji Rozjemczej stwierdzający ilość wydanych poborów. Jeden egzemplarz orzeczenia ma być przez pracodawcę wydany pracownikom danego folwarku na ręce ich przedstawiciela.

2) W razie zgubienia książeczki obrachunkowej przez ordynariusza służą jako dowód książki gospodarcze pracodawcy.

3) Za zgubioną lub zniszczoną książeczkę obrachunkową ma prawo pracodawca potrącić pracownikowi 50 groszy w zamian za to wydaje nową książeczkę obrachunkową.

§ 6.

1) Zawarcie indywidualnej umowy z pracownikiem nie może być uzależnione od trzymania przez niego najemnej czeladzi. Zona i inni członkowie rodziny pracownika nie mogą być pociągani do żadnych robót z tytułu li tylko umowy z samym pracownikiem, lecz za pracę winni otrzymać osobne wynagrodzenie, ustalone dla odnośnej kategorii pracowników.

2) Żony ordynariuszy mogą być za obopólnym porozumieniem godzone tylko jako dojarki, inni członkowie rodziny jako: dojarki, robotnicy sezonowi lub stali robotnicy dzienni. Za małoletnich członków rodziny umowę zawiera ordynariusz.

§ 7.

1) Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku może nastąpić na zasadzie orzeczenia Komisji Rozjemczej lub też wyroków sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompetencji.

2) Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę między pracodawcami a robotnikami rolnymi regulują Komisje Rozjemcze bądź Sądy Państwowe według kompetencji. Skargi do Komisji Rozjemczych wnosi się do Inspektoratu Pracy w 2-ch równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden ma być doręczony pozwanemu wraz z wezwaniem do jawienia się przed Komisją Rozjemczą. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: 1) pracodawcy wstrzymywać świadczeń, 2) pracownikowi przerywać pracy.

3) W wypadkach ciężkiego przewinienia może pracodawca zawiesić pracownika w pracy i wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem wszystkie świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika pracodawca winien wydać zaległe świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym wynoszącym 1% w zbożu i 2% w gotówce. Koszta świadków powołanych przez Komisję Rozjemczą, oraz ich stratę czasu, oraz stratę czasu pracownika, ponosi ta strona, która spór przegrała. O wysokości tych kosztów orzeka Komisja Rozjemcza, względnie Sąd Państwowy.

Stosunek wzajemny.

§ 8.

1) Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracowników i ścisłe przestrzeganie umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac przewidzianych orzeczeniem.

2) Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców ścisłe przestrzeganie zawartych umów oraz pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do jak największej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych, oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych zatwierdzonych przez Inspektora Pracy, jako też dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym. Pracownik odpowiada wobec pracodawcy za powierzone sobie inwentarze żywe i martwe oraz za wszelkie szkody, według postanowień ustawy cywilnej.

3) Pracownicy obowiązani są zapobiegać wszelkiemu naruszeniu własności pracodawcy przez współpracowników lub osoby trzecie.

Czas pracy.

§ 9.

1) Rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli, przy czym robotnicy fornale mają być zwalniani przed południem pół godziny wcześniej aniżeli inne kategorie pracowników, a to dla koniecznego obrządku inwentarza.

2) Przyjmuje się czas środkowo-europejski (kolejowy) z tym, że początek pracy z rana i popołudniu uważa się za wyjście z podwórza, a za koniec zejście z pola. Początek i koniec pracy, zaznacza się sygnałem. O ile pole odległe jest więcej niż 2 km. od podwórza, należy robotnika zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej 2-ch. W razie pilnej potrzeby, poniższy podział pracy może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin została ta sama.

3) Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby tj. w czasie zasiewu i zbioru ziemiopłodów, pracownicy są obowiązani do pracy po za niżej określonym czasem, lecz za osobnym wynagrodzeniem wynoszącym 30 gr. za godzinę.

Tabela.

MIESIĄC	Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa na obiad	Praca po południu	Przerwa na podw.
Styczeń	7·30—11·30	—	1½	1·00—3·30	—
Luty	7·00—11·30	—	1½	1·00—4·30	—
Marzec					
1—10				1·00—5·00	
11—12	6·30—11·30	—	1½	1·00—5·30	—
21 - 31				1·00—6·00	
Kwiecień					
1—10				1·00—6·10	
11—20	6·00—11·30	½	1½	1·00—6·30	—
21—30				1·00—6·50	

MIESIĄC	Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa na obiad	Praca po południu	Przerwa na podw.
Maj					
1—10				1·00—7·00	
11—20	5·30—11·30	½	1½	1·00—7·20	½
21—31				1·00—7·30	
Czerwiec					
1—10				1·30—7·50	
11—20	5·30—11·30	½	2	1·30—7·50	½
21—30				1·30—8·00	
Lipiec					
1—10				1·30—8·00	
11—20	5·30—11·30	½	2	1·30—7·50	½
21—31				1·30—7·30	
Sierpień					
1—10				1·30—7·20	
11—20	5·30—11·30	½	2	1·30—7·00	½
21—31				1·30—6·30	
Wrzesień					
1—10				1·00—6·10	
11—20	5·30—11·30	½	1½	1·00—5·50	—
21—30				1·00—5·30	
Październik					
1—10				1·00—5·20	
11—20	6·00—11·30	—	1½	1·00—4·50	—
21—31				1·00—4·20	
Listopad	7·00—11·30	—	1½	1·00—4·20	—
Grudzień	7·00—11·30	—	1½	1·00—4·20	—

4) Powyższy rozkład pracy nie obowiązuje w stosunku do pastuchów, stróżów nocnych i dozorców, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają ich zwykłych obowiązków.

5) Pracownik obowiązany jest zgłaszać się do pracy punktualnie w czasie, ustanowionym przez pracodawcę, zgodnie z warunkami umowy. Za wszelkie nieusprawiedliwione opóźnienia, przysługuje pracodawcy prawo potrącenia 20 gr. za każdą rozpoczętą godzinę.

6) W dnie ulewne i wyjątkowej niepogody, roboty w polu nie powinny być wykonywane.

§ 10.

1) Obrządek inwentarza odbywa się po za godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Kolejne dyżury w nocy (noclegi w stajni) obowiązują wszystkich fornali; w dnie świąteczne, fornale obowiązani są do obrządku inwentarza, a kolejno jeden z nich obowiązany jest również do dyżurowania w stajni bez specjalnej dopłaty.

2) Pastuchy i stałe pracownice stajenne są wolne zupełnie od pracy co trzeci dzień świąteczny (w niedziele i święta).

3) Praca w dnie świąteczne, może być wykonywana tylko w nagłej potrzebie przy sprzęcie zboża i siana po cenie 40 gr. za godzinę.

4) Wstawanie do obrządku inwentarza, oraz naszykowanie wozów i narzędzi, powinno mieć miejsce nie wcześniej na 2 godziny przed rozpoczęciem czasu pracy unormowanym w § 9.

5) Obrok, siano i t. p. karma dla inwentarza, powinna być przygotowana uprzednio w godzinach pracy, w miejscach na to wyznaczonych. Stróże nocni mają codziennie wolny czas do ukończenia robót przed południem, następnie zaś mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza w domu i t. p. W miesiącach od 1 października do 31 marca stróż nocny, otrzymuje od pracodawcy kożuch lub inne odpowiednio ciepłe okrycie na czas warty. W miesiącach listopadzie, grudniu i styczniu, wolno stróża zatrudniać pracą tylko połączona z nocnym stróżowaniem.

6) Stróż przyłapany na spaniu podczas pełnienia obowiązków stróżowania, może być ukarany za pierwszym razem grzywną w wysokości 3 kg. żyta, za drugim razem grzywną w wysokości 6 kg. żyta, za trzecim razem wydaleniem.

Urlopy.

§ 11.

1) Pracownik otrzymuje w ciągu roku 12 dni płatnego urlopu w dni nieświąteczne. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą lub jego zastępcą.

Furmanki.

§ 12.

1) Pracownicy otrzymują w razie potrzeby:

a) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów i z młyna;

b) do zwózki w dnie powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku, na polu deputatowym;

c) po księdza, w razie ciężkiej choroby, z chrztem, ślubem i pogrzebem;

d) jedną zbiorową furmankę na kwartał w dzień świąteczny wybrany przez pracowników do najbliższego miasteczka względnie stacji kolejowej, o ile odległość tejże wynosi więcej niż 5 km.

2) Fornalowi jadącemu w interesie pracowników furmanką w dnie powszednie, czy też świąteczne nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak również za kolejne wyjazdy w dnie świąteczne, po lekarza, akuszerkę, do kościoła i t. p. Wyjazdy noszące wyraźny charakter wyjazdów prywatnych pracodawców, po za godzinami pracy winny być wynagradzane jako praca po za godzinami służbowymi tj. 30 gr. za godzinę w dnie powszednie, a 40 gr. za godzinę w dnie świateczne.

3) W razie nieuzasadnionej odmowy dania furmanki pracownikom przysługuje tymże prawo żądania zwrotu faktycznych kosztów za wynajęcie furmanki. Za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracownika wybranym lub niezgłoszenie zapotrzebowania furmanki na 24 godzin.

Strawne i inne dodatki.

§ 13.

1) Pracownikowi wysłanemu w drogę po za obręb majątku w interesie pracodawcy na dłużej niż pół dnia należy się odpowiednie utrzymanie w naturze lub strawne za każdą pełną dobę 1.80 zł. Zaś jeżeli wyjazd trwa mniej niż pół doby 30 gr. za śniadanie lub wieczerzę a 50 gr. za obiad. Nadto w razie konieczności najęcia noclegu należy się pracownikowi zwrot rzeczywistych wydatków poniesionych skutkiem najęcia noclegu. W drodze godziny pracy nie obowiązują.

2) Pracodawca jest obowiązany dać pracownikowi płócienną bluzę do siania sztucznych nawozów. Zaś do siania nawozów gryzących tj. azotniaku i wapna dostarczyć ochraniaczy na oczy. W razie niedostarczenia przez pracodawcę ubrań i okularów ochronnych, pracownik może odmówić wykonania pracy przy sianiu gryzących sztucznych nawozów. Do siania nawozów gryzących nie mogą być używane kobiety. Robotnicy zatrudnieni przy sianiu nawozów sztucznych otrzymują 20 gr. od 1 ha.

Warunki wynagrodzenia.

§ 14.

1) Ordynariusz pobiera płacę w gotówce i ordynarię przewidzianą poniżej dla rozmaitych kategorii robotników i dla poszczególnych powiatów lub ich części.

2) Wypłatę gotówkową uskutecznia się kwartalnie lub miesięcznie z dołu.

3) Ordynaria winna być wydawana ordynariuszom w pierwszym miesiącu każdego kwartału. Ordynarię za drugi kwartał może pracodawca wydać w 2-ch równych ratach, z których pierwsza winna być wydawana 1 lipca, a druga — najpóźniej 15 sierpnia.

4) Pracodawca może pracownikowi z którym umowa służbowa została rozwiązana wydać 1/8 część ordynarii za ostatni kwartał z dołu.

5) Zboże wydawane na ordynarię musi być zdrowe i dobrze oczyszczone. W skład ordynarii wchodzi 3 q pszenicy i 6 q żyta, reszta w zbożu jadalnym. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy wydaje się żyto w wysokości za 1 q pszenicy 1.30 q żyta.

6) Mielenie zboża odbywa się na koszt pracodawcy w młynie przez niego wskazanym, przy czym nie więcej niż połowa ordynarii na pytel. W zamian za mielenie pracodawca może wydać pracownikowi dodatkową ilość żyta równą 10% ustalonej ordynarii.

§ 15.

1) Fornale, pastuchy i stróże otrzymują następujące płace gotówkowe i ordynarię:

I. Powiat Łańcut okrąg całego powiatu,
„ Przeworsk okrąg całego powiatu,
„ Rzeszów okręgi Rzeszów Sąd i Tyczyn sąd i Strzyżów sąd,
„ Tarnobrzeg okrąg całego powiatu.
Ordynaria 12½ q i płaca 148 zł.

II. Powiat Brzozów okrąg całego powiatu,
„ Rzeszów okrąg Głogów sąd,
„ Krosno okrąg Krosno sąd i Fryształ sąd,
„ Nisko okrąg całego powiatu.
Ordynaria 12 q i płaca 132 zł.

III Powiat Krosno okrąg Dukla sąd,
„ Kolbuszowa okrąg całego powiatu,
„ Jarosław okrąg całego powiatu.
Ordynaria 11 q i płaca 126 zł.

§ 16.

1) Stelmasi i niekwalifikowani rzemieślnicy otrzymują co najmniej o 2 q ordynarii więcej, przy tym zwiększa się o 1 q ilość pszenicy i o 1 q ilość żyta, oraz wyższą o 50% pensję aniżeli fornale. Natomiast kwalifikowani rzemieślnicy, wykazujący się przepisanym dowodem uzdolnienia, otrzymują o 3 q ordynarii więcej, przy czym zwiększa się o 1½ q ilość pszenicy o 1½ ilość żyta, oraz wyższą o 100% pensję, aniżeli fornale.

§ 17.

1) Polowi, gumienni i karbowi otrzymują taką ordynarię jak fornale, przewidzianą dla danej kategorii powiatów oraz pensję: polowi o 25%, a gumienni i karbowi o 50% więcej niż fornale.

§ 18.

1) Luzacy (poganiacze, masztalerze i t. p.) żonaci lub posiadający rodzinę na wyłącznym swoim utrzymaniu otrzymują o 1 q ordynarii i pensji o 10 zł. mniej niż fornale, nie żonaci zaś otrzymują tylko 50% świadczeń w naturze i gotówce fornala

2) Luzak nie jest obowiązany do obrządku inwentarza z wyjątkiem wypadków zastępstwa chorego fornala.

Ziemia pod ziemniaki.

§ 19.

1) Ordynariusz otrzymuje 24 a pola wynawożonego i obrobionego dworskimi końmi pod ziemniaki. Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takim samym stanie, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie. Sadzenie ziemniaków winno się odbywać w połowie pomiędzy początkiem a końcem sadzenia ziemniaków dworskich. Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być takie, jak pod ziemniaki dworskie.

2) Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników winny być sadzone obok siebie w jednym miejscu. W razie gdyby pracownik nie otrzymał deputatu gruntowego pod ziemniaki, w określonej powyżej ilości, obowiązany będzie pracodawca dać pracownikowi 28 q gotowych ziemniaków, a to jesienią po wykopaniu. Ziemniaki wydawane winny być zdrowe, w miarę możności suche, bez ziemi i na żądanie robotnika przeważone.

3) Robotnicy mieszkający w budynkach dworskich otrzymują ponadto 3 a 60 m² pola obrobionego i wynawożonego w pobliżu domów pod ogrodowiznę, zaś pracownicy mieszkający we własnych budynkach taki sam dodatkowy obszar w polu przeznaczonym pod ziemniaki służby.

4) O ile przeznaczone pole pod ziemniaki dla ordynariusza przygotowane zostanie w terminie spóźnionym tj. po 1-szym czerwca, może pracownik odmówić przyjęcia przydziału ziemi pod ziemniaki, a domagać się ekwiwalentu gotowych ziemniaków.

5) Ordynariusz obowiązany jest do utrzymywania przydzielonego pola w porządku, bez chwastów, w przeciwnym razie może pracodawca wykonać tę robotę po upomnieniu ordynariusza na jego koszt.

Utrzymanie inwentarza.

§ 20.

1) Ordynariusz ma prawo trzymać jedną krowę, zaś rzemieślnik (kowal lub stelmach) 2 krowy, z przychówkiem od tychże do 2-ch miesięcy. Pracodawca daje latem bezpłatne utrzymanie na wystarczającym pastwisku, takim jak i dla bydła dworskiego, z wyjątkiem sztucznych pastwisk. W razie

braku odpowiedniego pastwiska winni pracownicy dla krów otrzymać zieloną paszę.

2) Na zimę wydaje się na każdą krowę 6 q gotowych ziemniaków lub 9 q buraków, albo też 12 q liści z buraków cukrowych należycie zakonserwowanych albo 12 q wytłoków dołowanych lub 15 litrów wywaru dziennie na jedną krowę. Po za tym 8 kg. sieczki i plew zbożowych dziennie na jedną krowę, oraz potrzebne plewy dla trzody chlewnej.

3) Pracodawca obowiązany jest dać pracownikowi pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze lub specjalnie na to przeznaczonym budynku. Jeżeli zaś pracownik mieszka w budynku dworskim, ma otrzymać także pomieszczenie dla 2 sztuk dorosłych trzody chlewnej, na opał i ziemniaki, nadto w razie potrzeby słomę do sienników, oraz do krycia ziemniaków na zimę. Ordynariuszom wolno trzymać kury jednakże nie więcej niż 14 sztuk.

4) Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła nie może nastąpić bez uprzedniego zezwolenia pracodawcy lub jego zastępcy, a to dla uniknięcia zawleczenia zarazy.

5) Pracodawcy, którzy nie dadzą ordynariuszom mieszkającym w dworskich budynkach pomieszczenia dla trzody chlewnej, winni wypłacić odszkodowanie w wysokości 20 zł. rocznie w tym wypadku o ile pracownik istotnie trzyma trzodę chlewną i zawiadomi o tym pracodawcę.

6) Jeżeli pracodawca zabrania trzymania bydła lub jeżeli pracownikowi krowa zginęła, otrzyma pracownik zamiast utrzymania krów, w ciągu 6-ciu miesięcy letnich po 3 litry, zaś w ciągu 6 miesięcy zimowych po 2 litry niezbieranego mleka dziennie. Jeżeli jednak pracownik nie korzysta z prawa trzymania bydła otrzymuje w ciągu 6 miesięcy letnich po 2$^1/_2$ litra a w ciągu 6 miesięcy zimowych po 1$^1/_2$ litra niezbieranego mleka dziennie.

7) O ile rzemieślnik został ugodzony bez prawa trzymania drugiej krowy, otrzymuje w ciągu 6 miesięcy zimowych po 1$^1/_2$ litra, zaś w ciągu 6 miesięcy letnich po 2$^1/_2$ litra mleka dziennie. W razie zaś zakazu przez pracodawcę trzymania 2 krów otrzymuje rzemieślnik w ciągu 6 miesięcy zimowych po 3 litry, a w ciągu 6 miesięcy letnich po 5 litrów mleka dziennie.

8) W wypadkach trzymania przez pracownika 1 krowy, otrzymuje on na okres zapuszczenia krowy i to raz do roku 100 litrów mleka niezbieranego.

9) Obie strony obowiązuje stan rzeczy przyjęty przy zawieraniu umów indywidualnych, a zmiany w ciągu roku są dopuszczalne po za wypadkami losowymi, tylko w drodze obopólnego porozumienia.

Światło i opał.

§ 21.

1) Ordynariusz otrzymuje opał w stosunku rocznym w ilości 20 q węgla i 3 m przestrzennego suchego drzewa szczapowego, wydawany miesięcznie z góry. Wzamian za węgiel może być wydawane drzewo w stosunku za 2$^1/_2$ węgla 1 m p drzewa szczapowego, względnie 1$^1/_2$ m przestrzennego trzebieży.

2) Ponadto pracownik otrzymuje dla oświetlenia naftę w ilości 12 litrów na okres 6 miesięcy zimowych i 4 litry na okres 6 miesięcy letnich.

Wynagrodzenie stałych pracownic stajennych.

§ 22.

1) Obowiązujące wynagrodzenie w stosunku rocznym wynosi:

I. Powiat Łańcut okrąg całego powiatu,
„ Przeworsk okrąg całego powiatu,
„ Rzeszów okrąg Rzeszów sąd i Tyczyn sąd i Strzyżów sąd,
„ Tarnobrzeg okrąg całego powiatu.

Ordynaria 9 q (w tym 2 q pszenicy) i płaca 130 zł.

II. Powiat Brzozów okrąg całego powiatu,
„ Rzeszów okrąg Głogów sąd,
„ Krosno okrąg całego powiatu,
„ Nisko okrąg całego powiatu,
„ Kolbuszowa okrąg Kolbuszowa sąd,
„ Jarosław cały powiat z wyjątkiem okręgu Sieniawa sąd.

Ordynaria 8 q — (w tym 2 q pszenicy) i płaca 125 zł.

III. Powiat Jarosław okrąg Sieniawa sąd,
„ Kolbuszowa okrąg Sokołów sąd.

Ordynaria 7 q (w tym 1$^1/_2$ q pszenicy) i płaca 120 zł.

Nadto stałe pracownice stajenne mają prawo trzymania 1 krowy lub otrzymywać 1$^1/_2$ litry mleka niezbieranego dziennie. Po za tym stałe pracownice stajenne otrzymują 18 a pola wynawożonego pod ziemniaki lub 21 q gotowych ziemniaków i 0.27 a (czyli 75 sążni) pola pod ogrodowiznę, tudzież 15 q węgla i 3 m przestrzenne drzewa szczapowego. W razie zamiany opału ma zastosowanie przepis § 21 niniejszego orzeczenia.

Mieszkania pracowników.

§ 23.

1) Ordynariusz otrzymuje mieszkanie składające się co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą, oraz komory. Izby winny być wytynkowane, a co najmniej dokładnie wylepione, ze szczelnymi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach mają być całe szyby, zaś w razie stłuczenia szyby pracownik jest obowiązany wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni. Wapna do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem. Tam gdzie dachy lub piece są popsute muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, które wydają na opał węgiel, piece muszą być dostosowane do opału węglem. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej. O ile w mieszkaniach pracowników nie ma podłóg drewnianych, pracodawca wydaje dodatkowo 1 m p drzewa twardego ponad normę przewidzianą w § 21.

2) Pracodawca i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higieniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien, oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowymi lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości aniżeli 20 m. od mieszkań służbowych, a pracownicy mają składać nawóz ze swych chlewów w przeznaczonym na to miejscu. W pobliżu mieszkań mają się znajdo-

zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości.

3) Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach jak również przy mieszkaniach nowo wybudowanych, winna być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia pracownikom kąpieli.

4) Pracownicy są obowiązani utrzymywać mieszkanie w porządku i odpowiadają za wszelkie uszkodzenia rozmyślnie wyrządzone.

5) Trzymanie żywego inwentarza w mieszkaniach jest stanowczo wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu się ma być zameldowany skład rodziny.

6) Jeżeli pracownik nie posiada własnego mieszkania i nie korzysta z ważnych powodów z mieszkania dostarczonego przez pracodawcę, otrzymuje jako równoważnik 4 zł. miesięcznie.

Ubezpieczenia.

§ 24.

1) Do czasu wprowadzenia ustawowego ubezpieczenia na starość pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać terminatek tym ordynariuszom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa 25 lat i stracili całkowitą lub częściowa zdolność do pracy z tytułu starości. Powyższy okres 25 lat liczy się dla ordynariuszy od ukończenia 18 roku życia. Tytułem do zwolnienia tych ordynariuszy nie może być niezdolność do pracy, lecz przewinienia służbowe. Ordynariusze objęci tym artykułem obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy, pomimo przepracowanych 25 lat. W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości pracownik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, jednak nie niżej, niż do połowy świadczeń ordynariusza. Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

§ 25.

Rezerwistom powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenia zgodnie z obowiązującymi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (do § 24 niniejszego orzeczenia).

Zapomogi na wypadek śmierci.

§ 26.

1) Na wypadek śmierci pracownika otrzymują jego żona i dzieci przez pół roku wolne mieszkanie, a wynagrodzenie gotówkowe i wszelkie świadczenia, pobierane przez ordynariusza za jeden kwartał. O ile ziemniaki zostaną zasadzone przed śmiercią pracownika, zbiór ich przypada na własność rodziny zmarłego.

2) W razie śmierci pracownika rodzina jego otrzymuje tytułem zapomogi 25 zł. na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on zapomogi 20 zł., na wypadek śmierci dziecka 15 zł. zapomogi; we wszystkich wymienionych wypadkach otrzyma pracownik lub jego rodzina trumnę, zrobioną na miejscu, względnie równoważnik w gotówce w razie odmowy przyjęcia trumny.

DZIAŁ II.

Dojarki.

§ 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony zatrudnione przez nich dojarki.

§ 2.

Za dojarki uważa się kobiety i dziewczęta, których obowiązkiem jest wyłącznie dojenie krów i mycie stajennego naczynia mleczarskiego. Dojarka nie jest obowiązana doić więcej niż 10 krów.

Wynagrodzenie.

§ 3.

1) Dojarki otrzymują po 1.10 zł. miesięcznie za dojenie jednej krowy.

2) Prócz powyższego wynagrodzenia otrzymują dojarki bezpłatnie fartuch do dojenia lub 4 zł. rocznie na zakup tegoż. Fartuch ten zostaje własnością pracodawcy. W razie zgubienia lub zniszczenia fartucha po za pracą przy dojeniu, pracodawca jest obowiązany odkupić fartuch na koszt dojarki.

§ 4.

Oprócz powyższego obowiązują §§ 2, 3 (p. 1) 7, 8, 10 (p. 2) Działu I-go niniejszego orzeczenia.

DZIAŁ III.

Stali dzienni robotnicy.

§ 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony stale zatrudnionych przez nich robotników dziennych.

§ 2.

Za stałych dziennych robotników rolnych uważa się tych robotników, którzy zawierają z pracodawca indywidualną umowę, godząc się do stałego uczęszczania do pracy, na warunkach w niniejszym orzeczeniu ustalonych i których ilość dni pracy wynosi nie mniej niż 200 w ciągu roku, przy jednoczesnym oznaczeniu ilości dni, pracy w okresie letnim i zimowym.

§ 3.

1) W celu ustalenia wynagrodzenia stałych dziennych robotników tworzy się 3 kategorie robotników, a to:

I. kobiety ponad lat 16 i mężczyźni od lat 17—20.
II. mężczyźni od lat 21 do 24,
III. „ ponad lat 24.

2) Obszar 10-ciu powiatów objętych niniejszym orzeczeniem dzieli się na dwa rejony a mianowicie:

Rejon I. powiaty: Jarosław, Łańcut, Przeworsk, Rzeszów i Tarnobrzeg.

Rejon II. powiaty: Brzozów, Kolbuszowa, Krosno, Nisko i Sanok.

Wynagrodzenie.

§ 4.

1) Minimalne ogólne wynagrodzenie dla stałych robotników dziennych za dzień pracy ustala się w złotych według poniższej tabeli:

	Okresy	Rejony	Kategorie I	II	III
I	Kwiecień Maj Czerwiec	1 2	0·90 0·80	1·00 0·90	1·10 1·00
II	Lipiec Sierpień Wrzesień Październik	1 2	1·20 1·10	1·30 1·20	1·50 1·40
III	Listopad Grudzień Styczeń Luty Marzec	1 2	0·80 0·70	0·90 0·80	1·00 0·90

2) Zarobki stałych robotników dziennych będą wypłacane co tydzień z dołu, przy czym przez pierwsze 60 dni robocze pracodawca ma prawo zatrzymać 1/3 część zarobku tytułem kaucji, którą wypłaca się z końcem okresu, na jaki została zawarta umowa, nie później jednak, niż z końcem marca 1938 roku.

§ 5.

Oprócz powyższego obowiązują §§ 2, 3 (p. 1) 7, 8 i 9 Działu I-go niniejszego orzeczenia.

DZIAŁ IV.

Robotnicy sezonowi.

§ 1.

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony zatrudnionych przez nich robotników sezonowych.

§ 2.

1) Za robotników sezonowych uważa się tych robotników, którzy kontraktowo obowiązują się do stałej pracy w sezonie, od dnia zakontraktowania ich aż do ukończenia wszystkich robót rolnych.

2) O ile okres, na który orzeczenie ma obowiązywać nie był z góry ustalony, obowiązuje obustronnie 14-to dniowe wypowiedzenie.

Wynagrodzenie.

§ 3.

1) Minimalne wynagrodzenie sezonowych robotników za cały sezon (7 miesięcy) ustala się według poniższej tabeli, przy czym kategorie robotników i rejony określa się tak samo, jak w Dziale III § 3 niniejszego orzeczenia.

REJONY	Kategorie I	II	III
I	220 zł	235 zł	250 zł
II	190 zł	205 zł	220 zł

Ponadto każdy sezonowy robotnik po przepracowaniu całego sezonu, otrzymuje 4 q ziemniaków jako premię.

2) Wypłatę powyżej ustalonego wynagrodzenia robotników sezonowych uskutecznia się co miesiąc z dołu z tym, że jako kaucję zatrzymuje się przez okres 2 miesięcy 50% wypłaty gotówkowej; zatrzymaną sumę wypłaca się robotnikowi najpóźniej w ostatnim dniu okresu na jaki sezonowy robotnik został zgodzony.

3) Za obopólnym porozumieniem może być dokonana częściowa zamiana ustalonego powyżej wynagrodzenia gotówkowego na naturalia.

§ 4.

Wszelkie narzędzia potrzebne robotnikom dostarcza pracodawca bezpłatnie, jednakże muszą one być po skończonej pracy zwrócone. Za brakujące lub rozmyślnie zepsute narzędzia odpowiada robotnik, któremu narzędzie wydano.

§ 5.

Oprócz powyższego obowiązują §§ 2, 7, 8 i 9 Działu I-go niniejszego orzeczenia.

DZIAŁ V.

Inni robotnicy dzienni nie objęci Działem III i IV niniejszego orzeczenia otrzymują wynagrodzenie za dzień pracy w okresach I-szym i II-gim wymienionych w §-fie 4-tym Działu III za czas pracy unormowany §-em 9-tym Działu I w wysokości nie mniejszej niż odpowiednie kategorie stałych robotników dziennych.

Lwów, dnia 22 stycznia 1937.

Przewodniczący Przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej:
(—) Inż. Stanisław Zwoliński,

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) Roman Gąsowski
Sędzia Sądu Apelacyjnego.

Przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) Inż. Konstanty Czerniewski.

27.

PROTOKÓŁ

z dnia 9 grudnia 1936 r. z posiedzenia Komisji Polubownej dla spraw dozorców domowych w sprawie zawarcia umowy zbiorowej na rok 1937 regulującej warunki pracy i płacy dozorców domów w Samborze.

Obecni: inż. Grzegorz Wasyłyszyn, jako Przewodniczący.

Ze strony właścicieli realności: dr. Dawid Kreuznauer, Ignacy Świechło i Aleksander Krzesiński.

Ze strony związku dozorców domowych „Praca“ w Samborze: Stanisław Picho, Wojciech Bąbala i Jakób Sabczyński.

Strony postanawiają zgodnie umowę zbiorową, ustalającą warunki pracy i płacy dozorców domowych miasta Sambora obowiązującą od 1 stycznia 1936 r. do 31 grudnia 1936 r. przedłużyć na czas od 1 stycznia 1937 r. do 31 grudnia 1937 r. w dotychczasowym brzmieniu, bez żadnych zmian.

Inż. Wasyłyszn w. r. Bombala Wojciech w r.
Picho Stanisław w. r. dr. Kreuznauer w. r.
Sabczyński Jakób w. r. Świechło Ignacy w. r.
Krzesiński Aleksander w. r.

28.

POSTANOWIENIE

Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim z dnia 3 lutego 1937 r. w przedmiocie prawomocności planu oddłużenia Wydziału Powiatowego w Tarnobrzegu.

Komisja Oszczędnościowo-Oddłużeniowa dla Samorządu przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim uchwałą z dnia 3 lutego 1937 r. stwierdziła po myśli art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 października 1934 o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) w brzmieniu dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 506) i z 7 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 278, że wobec spóźnionego wniesienia sprzeciwu przez A. Bielewicza przeciw uchwale Komisji z 19 maja 1936 r. ustalony tą uchwałą plan oddłużenia Wydziału Powiatowego w Tarnobrzegu, ogłoszony w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim w numerze 11 z 30 maja 1936 r. stał się prawomocny i stanowi układ obowiązujący strony jak układ w sądowym postępowaniu układowym.

Przewodniczący:
Wacław Chowaniec.

Sekretarz:
Stanisław Zieliński.

29.

OBWIESZCZENIE

Przewodniczącego Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim w sprawie zwołania posiedzenia Komisji dla rozpatrzenia planów oddłużenia miast Rzeszowa, Lubaczowa, Rudnika, Rymanowa, Sądowej Wiszni i Ustrzyk dolnych.

Na podstawie § 13. rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P Nr. 31, poz. 231) podaje się do wiadomości, że w dniu 9 marca 1937 r. o godz. 10-tej odbędzie się w gmachu Urzedu Wojewódzkiego we Lwowie (pokój Nr. 103, II. piętro w sali rozpraw Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego dla spraw finansowo-rolnych) posiedzenie Komisji Oszczędnościowo-Oddłużeniowej dla Samorządu przy Lwowskim Urzędzie Wojewódzkim dla rozpatrzenia planów oddłużenia samorządów miejskich w Lubaczowie, w Rudniku, w Rymanowie, w Rzeszowie, w Sądowej Wiszni i w Ustrzykach dolnych.

Przewodniczący:
Wacław Chowaniec.

Sekretarz:
Stanisław Zieliński.

30.

OGŁOSZENIE

Zarządu miejskiego w Krośnie z dnia 1 lutego 1937 w sprawie zmiany planu zabudowania miasta Krosna.

Zarząd miejski w Krośnie, działając z upoważnienia Wydziału Powiatowego w Krośnie, z dnia 2/I 1937 L. 3212/36, ogłasza, że Wydział Powiatowy w Krośnie przystąpił do sporządzenia zmiany w planie zabudowy m. Krosna przez przełożenie odcinka ul Nr. 42 (Dra Walslebena) na przestrzeni od wylotu ul. Nr. 81 do ul. Nr. 12 (Pierackiego).

Interesowani mogą zaznajamiać się z projektem zmiany w biurze Pow. Zarzadu Drogowego w Krośnie w godz. urzedowych od dnia 1/II do 15/II 1937, oraz tam i w tym samym czasie mogą zgłaszać ewentualne wnioski dotyczące zmiany.

Burmistrz:
wz. Wiceburmistrz:
St. Bergman.

Dział nieurzędowy.

Komunikat pocztowy.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów we Lwowie oznajmia, że w Agencji pocztowej Wierzchnia, pow. Kałusz, w Agencji pocztowej Gaje koło Lwowa pow. Lwów zaprowadzono służbę telefoniczną i telegraficzną w ograniczonych godzinach dziennych „L“ w Urzędach pocztowo-telekom. Cieszanów pow. Lubaczów, Rudnik n/Sanem pow. Nisko oraz w Agencji pocztowo-telekom. Chorobrów k/Sokala pow. Sokal — zaprowadzono całodzienną służbę telefoniczną i telegraficzną „C“ zamiast dotychczasowej służby w ograniczonych godzinach dziennych „L“.

Poszukiwania.

Dnia 12 XII 1936 r. zaginęła w czasie powrotu ze szkoły Kowalska Zofia Irena, ur. 28 IV 1928 r. we Lwowie, zam. przy ul. Łyczakowskiej 45, córka Zygmunta Kowalskiego i Heleny Schindler, uczennica 2 kl. szk. powszechnej. Rysopis: wzrost 105 cm., postawa prosta, włosy ciemno blond, czoło wysokie, brwi łukowate ciemno blond, oczy zezowate jasno niebieskie duże, nos średni, usta małe grube, trzonowe zęby dolne i górne zepsute, broda mała okrągła, uszy duże odstające, twarz okrągła pełna, wymowa wyraźna, wskazujący palec u lewej ręki zdeformowany. Ubranie: beret granatowy, mundurek szkolny granatowy, bronzowe trzewiki sznurowane, koszula biała z rękawami oblamowanymi czerwoną

obwódką, majtki liliowe, płaszcz popielaty z kołnierzem futrzanym popielatym, sweter ciemno popielaty z granatowym kołnierzem i mankietami.

W razie ustalenia pobytu zawiadomić Wydz. Śledczy m. Lwowa do spr. 236/37.

Dnia 7 I. 1937 r. zaginął **Siwik** Wincenty, ur. 21 I. 1864 r. w Głogowcu pow. Przeworsk i tam zamieszkały, s. Macieja i Anny Wlazło, rzym. kat., żonaty, rolnik. Rysopis: wzr. 168 cm., postawa lekko pochyła, włosy siwe, czoło wysokie, brwi rzadkie siwe, posiadał jedynie 2 zęby siekacze dolne, szczególne znaki: silne trzęsienie się rąk. Ubranie: kapelusz pluszowy ciemno zielony, marynarka i kamizelka wełniane popielate w prążki, spodnie wełniane jasne w ciemne kraty, buty boksowe z cholewami, płaszcz długi bronzowy.

W razie ustalenia pobytu zawiadomić Posterunek P. P. w Trynczy pow. przeworskiego do spr. KD. 5/37.

Dnia 10 IX 1936 r. wydaliła się z domu i zaginęła Anna **Wdowycz**, żona Iwana, umysłowo chora, zam. Porzeczu janowskiem pow. Gródek Jagielloński. Rysopis: lat 51, wzrost 158 cm., włosy ciemno blond, postawa prosta, twarz owalna, oczy szare, ręce i nogi normalne, brak 3 zębów. Ubrana: spódnica i bluzka granatowa, koszula lniana, chustka czarna na głowie.

W razie ustalenia pobytu prosz. zawiadomić Pow. Kmde P. P. w Gródku Jagiellońskim do spr. S. 6—871/36.

Anna **Jurkiewicz** lat 42 żona Wojciecha, zam. w Krasnymstawie Przedmieście Łany, w dniu 26 czerwca 1936 r. wydaliła się z domu w niewiadomym kierunku. W/w zdradzała objawy choroby umysłowej. Rysopis zaginionej: wzrost mały, twarz okrągła, włosy — szatynka, oczy piwne. Ubrana w spódnicę i bluzkę koloru siwego w białe kropki, na głowie chusteczka czarna w białe kropeczki, bosa.

W wypadku odnalezienia Jurkiewicz Anny — należy zawiadomić Starostwo powiatowe w Krasnymstawie.

Mieszkaniec wsi Stężyca-Nadwieprzańska gminy Łopiennik powiatu krasnostawskiego **Marcyniak** Paweł, syn Stanisława i Agaty, lat 34, wydalił się w dniu 8 listopada r. b. z domu w niewiadomym kierunku. Rysopis poszukiwanego: wzrost średni, twarz lekko ściągła, oczy piwne, włosy — szatyn, w poprzek nosa blizna — szew, ubrany w czarną kurtkę na wacie z kołnierzem skórzanym, czapka barankowa zimowa, w butach i spodniach czarnych, nogi kabłąkowate w kolanach. Zaginiony zdradzał objawy pomieszania umysłowego. W razie odnalezienia należy zawiadomić Starostwo powiatowe w Krasnymstawie.

Szczepan **Prus**, zamieszkały w Małym Majdanku gminy Tarnowatka, poszukuje syna Stanisława **Prusa**, który, jako umysłowo chory, był odwieziony przez ojca do Centrum wyszkolenia sanitarnego Szpital Szkol. w Warszawie w dniu 28/IX 1936 r. celem zbadania. Po tygodniowym pobycie w szpitalu Stanisław Prus zbiegł i, pomimo powiadomienia wszystkich komisariatów P. P. w Warszawie przez w/w szpital, nie został dotychczas odnaleziony. Rysopis poszukiwanego: wiek 33 lata (urodz. w r. 1903), wzrost wyżej średni, blondyn, oczy siwe, szczupły, ubrany był w czarną marynarkę, spodnie popielate, czarne buty z cholewami, kurtka zimowa jasno bronzowa z czarnym barankowym kołnierzem. Służył w wojsku jako strzelec w 24 p. ułanów w Kraśniku. W razie odnalezienia należy zawiadomić Starostwo powiatowe w Tomaszowie lubelskim.

Mieszkaniec wsi Ostrożen, gminy Żelechów, Talarek Franciszek poszukuje na terenie Województwa Lubelskiego i innych województw za umysłowo chorą siostrą — **Talarek** Weroniką, c. Kazimierza i Anny, lat około 45, która w nocy z 7 na 8 października b. r. wydaliła się z jego mieszkania i pomimo poszukiwań za pośrednictwem ogłoszeń z ambon, na terenie tut. powiatu nie została odnaleziona.

Petent podał, że przybliżony rysopis poszukiwanej jest następujący: wzrost średni, twarz pociągła, włosy ciemno-blond, krótkie strzyżone po męsku, oczy niebieskie.

Ubrana była w spódnicę z płótna swojej roboty farbowanej na czarno, bluzę z barchanu podartą, na głowie miała chusteczkę w siwe kraty, przepasana była fartuchem z płótna jak spódnica. Nadto wzięła ze sobą t. zw. pasiak swojej roboty i nim się prawdopodobnie okrywała. Jako charakterystyczne szczegóły po których można ją poznać są: zawsze rozpinała odzież pod szyją i jak się ją zapytać jak się nazywasz, odpowiadała natychmiast: Weronika Talarek.

W razie odnalezienia należy zawiadomić Starostwo powiatowe w Garwolinie.

Wittia **Liwszyc**, c. Icka-Girsza i Jenty, ur. 24 I. 1922 r. w Stolinie i tam zamieszkała, wydaliła się z domu 10 I. 1937 r. i dotychczas nie powróciła.

W razie ustalenia miejsca pobytu wymienionej uprasza się zawiadomić Urząd Wojew. Poleski do Nr. B—A. B—C. z dn. 26 I. 1937.

Sąd Grodzki Zamiejski Oddz. IX. Karny we Lwowie poszukuje policyjnie za Władysławem Żurawieckim, urodz, 1 VIII 1917 w Ustrzykach dolnych pow. Lesko, synem Józefa i Klementyny Wiśniewskiej, rel. rzym. kat., stanu wolnego, robotnikiem, ostatnio zamieszkałym we Lwowie, ul. Świętokrzyska 15.

W razie wyśledzenia jego obecnego miejsca pobytu należy o tym donieść Sądowi Grodzkiemu we Lwowie.

Odwołanie poszukiwań.

Komenda Wojewódzka Policji Państwowej Urząd Śledczy we Lwowie odwołuje poszukiwania za zaginionym Eugeniuszem Kołodziejem, umieszczonych w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 13/36, gdyż wymieniony powrócił do domu.

Urząd Wojewódzki odwołuje poszukiwania za Leontyną Ilnicką zarządzone pismem L. BB 25/32/36 z dnia 7 stycznia 1937 r.

Zarządzone przez Sąd Grodzki Zamiejski we Lwowie Oddział X Karny poszukiwania za Andrzejem Kaniowskim, synem Klemensa i Anny Szargut, urodzonym dnia 11 czerwca 1911 r. z dnia 17 grudnia 1936 do Nr. X Kg. 589/36 odwołuje się.

Zagubienia i unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się zgubiony paszport wydany przez Starostwo Grodzkie we Lwowie pod L. Pol P. 4. 2652/36 z 19/XI 1936 na nazwisko Regina Hahn.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową Nr. 1206 wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Franciszek Zuber z Małnowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Leib Brajer r. Meilinger z Leska.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie pobor. Nr. 161 z 23/5 1932 wydane przez Komisję poborową w Lesku na nazwisko Władysław Wojtasik.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty S. B. Nr. 484.294 wystawiony przez Zarząd gminny w Czarnej na nazwisko Wasyl Bereżański z Rabego.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pinczow na nazwisko Aleksander Kogut s. Eliasza z Żółkwi.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Jakub Gerber z Przemyśla. .

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P K. U. Przemyśl na nazwisko Jan Jarosiewicz z Wilczy.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Szyja Rubinfeld z Przemyśla.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Włodzimierz Jan Władysław Barabach.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Franciszek Grabowski ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Wasyl Popowicz ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Dmytro Kurnycki z Borek Dominik.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Stefan Burmej ze Lwowa.

Unieważnia sie zgubiona książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka Strum. na nazwisko Kazimierz Jaskuła ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Michał Łukawski z Tatary.

Unieważnia sie zgubione zaświadczenie wojskowe kateg. „E" wydane przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Józef Seif ze Lwowa.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Pinkas Dinstenfeld ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Izydor Depko z Przemyśla.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Jan Demczak z Rawy Ruskiej.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędniczą kolejową Nr. 876 wydaną przez Izbę Skarbową we Lwowie na nazwisko Władysław Pasternak z Jarosławia.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędniczą kolejową Nr. 1749 wydaną przez Izbę Skarbową we Lwowie na nazwisko Bronisław Kozłowski z Jarosławia.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 572.771 własność Stefana Iwanika ze Staj.

Unieważnia sie zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 446.165 własność Iwana Rawłyka z Rzeczycy.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędniczą kolejową Nr. 252 wydaną przez Politechnikę Lwowską na nazwisko Zofia Tusznicka.

Unieważnia się zgubioną książecznę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Wojciech Błahuciak ze Stryja.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędniczą kolejową wydana przez Inspektorat szkolny Jarosław na nazwisko Zofia Charakowa żona naucz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Dora Ambus ze Lwowa.

Unieważnia się zgubiony indeks uniwersytecki U. J. K. Nr. 910 z r. 935/36 wystawiony przez Uniwersytet J. K. Lwów — Wydział Humanistyczny na nazwisko Olimpia Matkowska.

Unieważnia sie zgubione zaświadczenie wojskowe kateg. „E" wydane przez P. K. U. Sanok na nazwisko Iwan Bruc z Łubnego.

Unieważnia sie skradzione: 1) książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska, 2) książeczkę legitymacyjna kat. „R" wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Michał Pawlina z Woli Wysockiej.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Nisko na nazwisko Józef Kołton z Trześni.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Abraham Jakub Hoffman.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Jan Małanka s. Stefana z Czukwi.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Michał Struk.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Jan Bobak z Baligrodu.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Dmytro Medyk ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną legitymację szkolną Nr. 383 wydaną przez Uniwersytet J. K. we Lwowie na nazwisko Stanisław Kowalski ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Wasyl Pobihuszka ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Michał Koczyrkiewicz.

Unieważnia się skradziony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Ludwik Filipowicz ze Lwowa.

Unieważnia się zgubione świadectwo szkolne 5 klasy wystawione przez Dyr. szkoły powsz. w Leżajsku na nazwisko Berkus Reichenthal z Leżajska.

Starosta drohobycki unieważnia zagubiony bloczek doraźnych nakazów karnych Nr. 327 z trzema blankietami doraźnych nakazów karnych po 1 złoty Nr. 48, 49 i 50 koloru żółtego, zaopatrzonych pieczęcią okrągłą Starostwa drohobyckiego oraz pieczęcią podłużną Komisariatu Policji Państwowej w Borysławiu.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Moses Aron Sonnenschein z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Teodor Oparski s. Ołeksy.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Markus Heilmann z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Eliasz Pawłyk s. Tomasza z Wilczy.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. Lwów na nazwisko Julianna Mazur.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Michał Pawles ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Władysław Jaroch s. Grzegorza z Wyszatyc.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe kateg. „E" wydane przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Stanisław Miciak ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P K. U. Lwów-miasto na nazwisko Michał Eder.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kołomyja I na nazwisko Emil Surmaj z Kołomyji.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „F" Nr. 393.108 własność Teodora Kowalczuka z Żełdca.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe kateg. „E" wydane przez P. K. U. Rawa Ruska na nazwisko Michał Zariczny z Dworec.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Michał Piszak syn Stefana.

Unieważnia się zgubione świadectwo szkolne z r. 1917 wydane przez Dyr. czteroklasowej szkoły w Tuczapach na nazwisko Ludwik Strawa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Nisko na nazwisko Pinkas Silber Rozwadów.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd gminy m. Sokala w r. 1935 na nazwisko Simche Wellerstein z Sokala.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Marcin Chomicki ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną legitymację kolejową Nr. 1261 wydaną przez Komendę Wojewódzką P. P. Lwów na nazwisko Karolina Dulak żona przodow. P. P.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Starostwo Grodzkie we Lwowie na nazwisko Szulim Icko Szysler.

Unieważnia się zniszczone świadectwo szkolne kl. VI wystawione przez Dyr. P. Gimnazjum żeń. w Tarnopolu na nazwisko Chaja Sura Grünsberg.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Marcin Ilków z Siemianówki.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Płock na nazwisko Władysław Wojciechowski z Izdebek.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Stefan Marian Stenocki ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Grzegorz Dolik z Przemyśla.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Stanisław Gniewek z Zabajki.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Majer Blau z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Jakub Tischler z Przemyśla.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Mikołaj Popowicz z Majdanu.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Stanisław Cieślik z Bezmiechowej Górnej.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P K. U. Lwów-miasto na nazwisko Ludwik Szydłowski ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Alfred Korczowski ze Lwowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową Nr. 151/31 wydaną przez P. K. U. Łańcut na nazwisko Henryk Miklas z Łańcuta.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Józef Rajca z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Józef Jarmusz z Przemyśla.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „E" Nr. 457.141 własność Michała Żdana z Smolina.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Aron Friedman z Rzeszowa.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „F“ Nr. 877.673 własność Pawła Kiczuly z Żełdca.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C“ Nr. 548.206 własność Michała Jankowskiego z Horbkowa.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty Nr. 307.851 wystawiony przez Urząd gminny Dołhomościska na nazwisko Piotr Kozak.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C“ Nr. 424.575 własność Jędrzeja Kuczeka z Giedlarowej.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Bronisław Łotocki ze Lwowa.

Unieważnia się zniszczoną legitymację szkolną wydaną przez Uniwersytet J. K. Lwów na nazwisko Edward Andrejko.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K U. Przemyśl na nazwisko Marian Silberschein z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Joachim Spatz z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Josafat Prysuskyj z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Mikołaj Bałuch s. Michała z Żurawicy.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Andrzej Bałuch s. Piotra z Bonowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Jan Więcek z Strażowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Dawid Bohrer z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Joel Wallach z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Natan Engel z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Herman Borgman z Borysławia.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Mechel Maks Sünner z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Józef Jarema z Sambora.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Mikołaj Medwid z Rolowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Stanisław Kseniak Przemyśl.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Piotr Bucowski z Darowic.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia Ser. „F“ Nr. 694.526 własność Iwana Pyzaka z Dobrej.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia Ser. „C“ Nr. 88446 własność Piotra Gawury z Dobrej.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Bazyli Ustrzyki z Żurawicy.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Iwan Antosz z Cieplic.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe kat. „D“ wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Piotr Dac ze Lwowa.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe kateg. „E“ wydane przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Kazimierz Józef Słysz ze Lwowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Józef Szeremeta z Gańczar.

Unieważnia się zgubione: 1) książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Drohobycz, 2) dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Borysławia na nazwisko Mozes Rischeles i 3) dowód tożsamości konia własność powyższego.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Stefan Truchan z Nienowic.

Unieważnia się zgubione książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto i dowód osobisty wydany przez Urząd gminny Rzęsna Polska na nazwisko Władysław Marian Uwsiewicz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Markus Landau z Rzeszowa.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P K. U. Sanok na nazwisko Antoni Granatowski s. Jędrzeja.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Jakub Moses Holoschütz z Przemyśla.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Władysław Groch z Wyszatyc.

Unieważnia się zgubioną ksiażeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Tadeusz Górski z Jasła.

Przetarg.

OGŁOSZENIE.

Urząd Wojewódzki we Lwowie ogłasza:

PRZETARG PUBLICZNY

na wykonanie instalacji wodociągowo-odpływowej w Zamku królewskim w Żółkwi.

Przetarg odbędzie się dnia 23 lutego 1937 r. o godz. 11-tej w Urzędzie Wojewódzkim Lwowskim, Oddział Budowlany.

Warunki przetargu ogłoszone są na tablicach urzędowych Urzędu Wojewódzkiego i Zarządu Miejskiego m. Lwowa.

We Lwowie, dnia 4 lutego 1937.

Za Wojewodę:
Inż. B. Welczer mp.
Kierownik Oddziału.

Wiadomości dla emigrantów.

WYJAZDY SŁUŻBY Z PRACODAWCĄ DO PARAGWAJU I ARGENTYNY.

Inspektor do Spraw Emigracyjnych wydał zarządzenie, na podstawie którego emigrant wyjeżdżający do Paragwaju, który pragnie zabrać ze sobą pracownika może uzyskać dla niego paszport emigracyjny, o ile przedłoży wymagany dokument. Dokument ten musi być poświadczony przez gminę i powinien zawierać oświadczenie, że pracownik jest zatrudniony u niego od dnia... (data), że zabiera go jako niezbędną pomoc w gospodarstwie, że zobowiązuje się go traktować jak członka rodziny, gwarantując opiekę, utrzymanie oraz wynagrodzenie według norm stosowanych w kraju imigracyjnym.

Pracownicy wyjeżdżający przy rodzinie emigranta do Argentyny muszą mieć więcej niż 21 lat oraz muszą posiadać gotówkę na zakup czeku na 1500 pezów papierowych oraz na czek kaucyjny.

Pracownicy wyjeżdżający przy rodzinie emigranta do Paragwaju muszą posiadać gotówkę na zakup czeku na 50 pezo oro oraz czek kaucyjny do wizy tranzytowej.

W obu powyższych wypadkach czeki muszą być wystawione na imię pracownika, nawet gdyby zakupione były z pieniędzy pracodawcy.

WEZWANIA (CHAMADY) DO BRAZYLII.

Ministerstwo Pracy (Ministerio do Trabalho) wydało rozporządzenie, mocą którego wszystkie wezwania (termo di chamada) wystawiane w Stanach: Minas Geraes, Espirito Santo, Parana, Sao Paulo, Matto Grosso i Goyaz muszą posiadać pieczęć Directorio Geral Departamento National do Povoamento (Naczelna Dyrekcja Narodowego Departamentu Zaludnienia). Znaczy to, że wezwania poświadczone tylko przez urzędy policyjne nie upoważniają do otrzymania wizy.

Wezwania wystawiane przez policję innych Stanów będą honorowane bez pieczęci wspomnianego Departamentu.

POSZUKIWANI.

Polskie Biuro Międzynarodowej Pomocy Emigrantom prosi czasopisma amerykańskie o przedruk następującej wiadomości:

Poszukuje się następujących osób:

Wincenty Roszko lat 45, ur. we wsi Radziwiłka pow. augustowski. Zamieszkiwał ostatnio w m. Plainfield.

Adam i Zofia Aniszczykowie — krewni żony w. w. Roszko.

Jedyte Kotok ur. w 1904 r. w Białymstoku. Ostatnio zamieszkiwał w Pirjapolis w Urugwaju.

Aleksy Grycuk lat 42, ur. we wsi Chitowszczyzna pow. prużański. Ostatnio zamieszkiwał w Stanie New Jersey.

Klementij Jakimczuk lat 50, ur. we wsi Maniatyn pow. wilnicki w Rosji. Ostatnio zamieszkiwał w Argentynie. Z zawodu rolnik.

Daniło Pieczko lat 42, ur. we wsi Bory pow kobryński. Ostatnio zamieszkiwał w Stanach Zjednoczonych w mieście Ulemherd 3206 E 119, S. T.

W. w. powinni podać swoje adresy do P. B. M. P. E. Warszawa, Służewska 5/ 11.

Adres Redakcji i Administracji: „Lwowski Dziennik Wojewódzki", Lwów, Urząd Wojewódzki, Wydział Ogólny. — Nr. telefonu Redakcji i Administracji 21.

Prenumerata rocznie 18 zł., półrocznie 9 zł., kwartalnie 4·50 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji „Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego" za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30.625.

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1·— zł.

Z drukarni „Słowa Polskiego", we Lwowie, ul. Zimorowicza 15.